

31997L0067

L 15/14

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 1 21

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 97/67/EB

1997 m. gruodžio 15 d.

dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

sanglaudai, kadangi šios pašto paslaugos yra pagrindinė ryšio ir prekybos priemonė;

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 57 straipsnio 2 dalį, 66 ir 100a straipsnius,

- (3) kadangi 1992 m. birželio 11 d. Komisija pateikė žaliąją knygą dėl bendrosios pašto paslaugų rinkos plėtros, o 1993 m. birželio 2 d. – pranešimą apie Bendrijos pašto paslaugų plėtros gaires;

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

- (4) kadangi Komisija rengė plataus masto viešąsias konsultacijas taisyklių aspektais, kuriais Bendrija yra suinteresuota, o suinteresuotos pašto paslaugomis šalys pranešė Komisijai savo pastabas;

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,atsižvelgdami į 1993 m. sausio 22 d. Europos Parlamento rezoliuciją, susijusią su žaliaja knyga dėl vienos bendros pašto paslaugų rinkos plėtros ⁽⁴⁾,

- (5) kadangi dabartiniu metu teikiamos universaliosios pašto paslaugos ir sąlygos, reglamentuojančios jų teikimą, gero-kai skiriasi kiekvienoje valstybėje narėje; kadangi valstybėse narėse yra visų pirma labai nevienoda teikiamų paslaugų kokybė;

atsižvelgdami į 1994 m. vasario 7 d. Tarybos rezoliuciją dėl Bendrijos pašto paslaugų plėtros ⁽⁵⁾,

- (6) kadangi tarptautinio pašto ryšiai ne visada atitinka vartotojų ir Europos šalių piliečių lūkesčius, o tarptautinio pašto paslaugų kokybė šiuo metu yra nepatenkinama;

veikdami Sutarties 189b straipsnyje nustatyta tvarka ir remdamiesi 1997 m. lapkričio 7 d. Taikinimo komiteto patvirtintu bendru tekstu ⁽⁶⁾,

- (1) kadangi turėtų būti patvirtintos priemonės, kurių tikslas, kaip numatyta Sutarties 7a straipsnyje, yra sukurti vidaus rinką; kadangi tokia rinka apima teritoriją, neturinčią vidaus sienų, kurioje yra garantuotas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

- (7) kadangi pašto sektoriuje esantys skirtumai turi reikšmingą įtaką tokiems ūkinės veiklos sektoriams, kurie visų pirma priklauso nuo teikiamų pašto paslaugų ir trukdo Bendrijos vidaus sanglaudos pažangai, nes pakankamai geros kokybės pašto paslaugų neturintys regionai atsiduria nepalankioje padėtyje dėl blogesnių pašto ir prekių pristatymo sąlygų;

- (2) kadangi yra įrodyta, kad vidaus rinkos kūrimas pašto sektoriuje yra svarbus ekonominei ir socialinei Bendrijos

- (8) kadangi yra būtinos priemonės, kuriomis siekiama garantuoti laipsnišką ir kontroliuojamą rinkos liberalizavimą bei tinkamą jos balansą, kad Bendrijos mastu pašto sektoriuje būtų garantuotas laisvas paslaugų teikimas ir toks laisvas paslaugų teikimas būtų universaliųjų paslaugų teikėjų įpareigojimu ir teise;

⁽¹⁾ OL C 322, 1995 12 2, p. 22 ir

OL C 300, 1996 10 10, p. 2.

⁽²⁾ OL C 174, 1996 6 17, p. 41.

⁽³⁾ OL C 337, 1996 11 11, p. 28.

⁽⁴⁾ OL C 42, 1993 2 15, p. 240.

⁽⁵⁾ OL C 48, 1994 2 16, p. 3.

⁽⁶⁾ Europos Parlamento 1996 m. gegužės 9 d. nuomonė (OL C 152, 1996 5 27, p. 20), 1997 m. balandžio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 188, 1997 6 19, p. 9) ir Europos Parlamento 1997 m. rugsėjo 16 d. sprendimas (OL C 304, 1997 10 6, p. 34); Europos Parlamento 1997 m. lapkričio 19 d. sprendimas ir Tarybos 1997 m. gruodžio 1 d. sprendimas.

- (9) kadangi Bendrijos lygmeniu būtina veikti siekiant užtikrinti pašto sektorių reglamentuojančių nuostatų harmonizavimą, privaloma imtis priemonių bendrų taisyklių sukūrimui;

- (10) kadangi remiantis subsidiarumo principu turėtų būti Bendrijos lygmeniu patvirtintas bendrųjų principų rinkinys, tuo pat metu valstybėms narėms leidžiant pasirinkti konkrečias procedūras, kad jos galėtų laisvai pasirinkti tokią sistemą, kuri labiausiai atitiktų esančias aplinkybes;
- (11) kadangi Bendrijos lygmeniu būtina užtikrinti universalias pašto paslaugas, apimančias minimalų apibrėžtos kokybės paslaugų spektrą, už prieinamą kainą visų valstybių narių naudotojų naudai, neatsižvelgiant į jų geografinę gyvenamąją vietą Bendrijoje;
- (12) kadangi universaliųjų paslaugų tikslas yra visiems naudotojams suteikti laisvą galimybę naudotis pašto tinklu, visų pirma įsteigiant pakankamą pašto paslaugų teikimo vietų skaičių bei garantuojant tinkamas paslaugų teikimo sąlygas pašto siuntų surinkimo ir pristatymo dažnumo prasme; kadangi universaliųjų paslaugų teikimas privalo užtikrinti esminį veiklos nenutrūkstamumo reikalavimą ir tuo pat metu prisitaikyti prie naudotojų poreikių jiems garantuojant sąžiningą ir nediskriminuojantį aptarnavimą;
- (13) kadangi universalias paslaugas privalo sudaryti vidaus ir tarptautinės paslaugos;
- (14) kadangi universaliųjų paslaugų naudotojams privalo būti suteikta pakankama informacija apie siūlomų paslaugų spektrą, jų teikimo ir naudojimosi jomis sąlygas, teikiamų paslaugų kokybę ir tarifus;
- (15) kadangi su universaliųjų paslaugų teikimu susijusios šios direktyvos nuostatos nepažeidžia universaliųjų paslaugų teikėjų teisės individualiai derėtis dėl sutarčių su klientais sudarymo;
- (16) kadangi spektras paslaugų, kurios gali būti rezervuotos pagal Sutarties taisykles ir nepažeidžiant konkurencijos taisyklių, yra pateisinamas, jei tai garantuoja finansiskai subalansuotą universaliųjų paslaugų teikimą; kadangi liberalizavimo procesas neturi trukdyti tolesniam valstybių narių numatytam tam tikrų nemokamų paslaugų teikimui akliems ir silpnaregiams;
- (17) kadangi 350 g ir daugiau sveriančios korespondencijos siuntos sudaro mažiau kaip 2 % visų pašto korespondencijos siuntų ir mažiau kaip 3 % valstybinių pašto operatorių pajamų; kadangi kainos nustatymo kriterijai (bazinis tarifas, padaugintas iš 5) leis atskirti rezervuotąsias paslaugas nuo liberalizuotų greitojo pašto paslaugų;
- (18) kadangi atsižvelgiant į tai, jog pagrindinis skirtumas tarp pasiuntinių ir universaliųjų pašto paslaugų yra naudotojo gaunamos papildomos paslaugos (neatsižvelgiant į jų gavimo formą), kurių kainų nustatymo veiksmingiausias būdas yra įvertinti, kiek papildomai yra pasiruošę mokėti naudotojai, tačiau negali būti pažeidžiami rezervuotųjų paslaugų kainų limitai, į kuriuos privaloma atsižvelgti;
- (19) kadangi yra pagrindas laikinai leisti reklaminio ir tarptautinio pašto paslaugas rezervuoti, atsižvelgiant į nustatytas kainas ir svorio ribas; kadangi Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, pateiktu peržiūrėjus pašto sektorių, ne vėliau kaip 2000 m. sausio 1 d., kaip tolesnį žingsnį link vieningos pašto paslaugų rinkos sukūrimo, turėtų priimti sprendimą dėl tolesnio laipsniško ir kontroliuojamo pašto rinkos liberalizavimo, ypač atsižvelgiant į tarptautinio ir reklaminio pašto paslaugų liberalizavimą, o taip pat dėl tolesnio kainų ir svorio ribų peržiūrėjimo;
- (20) kadangi viešosios tvarkos ir saugumo sumetimais valstybės narės gali turėti teisėtą interesą vienai arba daugiau jų pačių paskirtų bendrovių suteikti teisę šalia viešųjų kelių įrengti pašto siuntų surinkimui skirtas laišku dėžutes; kadangi dėl tų pačių priežasčių valstybės narės turi teisę subjektą arba subjektus paskirti atsakingus už pašto ženklų, kuriuose nurodyta jų kilmės šalis, leidybą ir už registruoto pašto paslaugų, teikiamų vykdant teismines arba administracines procedūras pagal valstybių narių vidaus įstatymus, teikimą; kadangi valstybės narės taip pat gali nurodyti savo narystę Europos Sąjungoje 12 žvaigždučių simboliu;
- (21) kadangi naujos paslaugos (paslaugos, kurios pakankamai skiriasi nuo įprastų paslaugų) ir keitimasis dokumentais universaliosioms paslaugoms nepriskiriamos ir netikslinga jų rezervuoti universaliųjų paslaugų teikėjui; kadangi ši nuostata gali būti vienodai taikoma ir savitarnai (pašto paslaugos, kurias teikia fizinis arba juridinis asmuo, esantis pašto siuntų siuntėju, arba tokių pašto siuntų surinkimas ir pervežimas pavedamas trečiajam asmeniui, veikiančiam išskirtinai to asmens vardu);

- (22) kadangi valstybės narės savo teritorijose atitinkama leidimo išdavimo tvarka turėtų sugebėti reglamentuoti universaliųjų paslaugų teikėjams nerezervuotųjų pašto paslaugų teikimą; kadangi tokia tvarka privalo būti skaidri, nediskriminuojanti, proporcinga ir pagrįsta objektyviais kriterijais;
- (23) kadangi valstybės narės turi turėti galimybę licencijų išdavimą susieti su universaliųjų paslaugų teikimo išsipareigojimai arba su finansiniais įnašais į kompensavimo fondą, skirtą universaliųjų paslaugų teikėjo išlaidoms už paslaugų, uždedančių papildomą finansinę naštą, teikimą kompensuoti; kadangi išduodamos oficialius leidimus valstybės narės turi sugebėti įpareigoti jų gavėjus licencijuota veikla nepažeisti specialiųjų ar išimtinių universaliųjų paslaugų teikėjų teisių teikti rezervuotąsias paslaugas; kadangi gali būti įdiegta reklaminių pašto siuntų identifikavimo sistema, siekiant kontroliuoti reklaminio pašto paslaugas, kai jos liberalizuotos;
- (24) kadangi turėtų būti priimtos priemonės, reikalingos, kad būtų suderinta įgaliojimų suteikimo tvarka, nustatyta valstybėse narėse, reglamentuojančiose nerezervuotųjų komercinių paslaugų teikimą visuomenei;
- (25) kadangi, jeigu pasitvirtintų, kad yra būtina, priimamos priemonės, garantuojančios sąlygų, reglamentuojančių galimybę naudotis viešojo pašto tinklais valstybėse narėse, skaidrumą ir nediskriminacinį jų pobūdį;
- (26) kadangi, norint garantuoti patikimą universaliųjų paslaugų valdymą ir išvengti nesąžiningos konkurencijos, universaliųjų paslaugų tarifai turi būti objektyvūs, aiškūs, nediskriminaciniai ir susieti su teikiamų paslaugų sąnaudomis;
- (27) kadangi atsiskaitymai už Bendrijos viduje teikiamas tarptautinio pašto paslaugas turėtų būti susieti su pristatymo išlaidomis, patirtomis gavimo šalies universaliųjų paslaugų tiekėjo (tačiau nepažeidžiant Pasaulinės pašto sąjungos aktais nustatyty minimalių įpareigojimų); kadangi nustatytus paslaugų kokybės tikslus toks atsiskaitymas turėtų taip pat skatinti pagerinti arba palaikyti tarptautinio pašto paslaugų kokybę; kadangi tokia nuostata galėtų pagrįsti sistemų, numatančių atitinkamą sąnaudų padengimą ir specifiskai susietų su pasiekta paslaugų kokybe, taikymą;
- (28) kadangi yra būtina atskirai vesti skirtingų rezervuotųjų ir nerezervuotųjų paslaugų apskaitą tam, kad būtų aiškios faktinės įvairių paslaugų teikimo sąnaudos ir kad būtų garantuota, jog kryžminis subsidijavimas, teikiamas iš rezervuotųjų paslaugų sektoriaus nerezervuotam, neturės nepalankaus poveikio konkurencijos sąlygoms pastarajame sektoriuje;
- (29) kadangi, norint garantuoti ankstesniuose trijuose punktuose nustatytą principų taikymą, universaliųjų paslaugų teikėjai per nustatytą laiką turėtų įdiegti sąnaudų apskaitos sistemas, kurias galėtų patikrinti nepriklausomas auditas ir kurios leistų sąnaudas kiek įmanoma tiksliau, remiantis skaidria tvarka, paskirstyti pagal paslaugas; kadangi tokie reikalavimai gali būti įvykdyti, pavyzdžiui, įdiegiant pilną sąnaudų paskirstymo principą; kadangi tokių sąnaudų apskaitos sistemų gali būti nereikalaujama taikyti esant aplinkybėm, kai egzistuoja atviros konkurencijos sąlygos;
- (30) kadangi dėmesys turėtų būti skirtas tokių naudotojų, kurie turi teisę gauti aukštos kokybės paslaugas, interesams; kadangi dėl šios priežasties privalo stengtis, kad būtų pagerinta ir pakelta Bendrijos mastu teikiamų paslaugų kokybė; kadangi tokie kokybės pagerinimai įpareigoja valstybes nares nustatyti paslaugų, įeinančių į universaliąsias, standartus, kurių turėtų siekti arba juos viršyti universaliųjų paslaugų teikėjai;
- (31) kadangi paslaugų kokybė, kurios tikisi naudotojai, yra svarbiausias teikiamų paslaugų aspektas; kadangi tenkinant naudotojų interesus tokią paslaugų kokybę įvertinantys standartai ir pasiektos kokybės lygis privalo būti viešai skelbiami; kadangi yra reikalinga taikyti suderintus teikiamų paslaugų kokybės standartus ir bendrą kokybės matavimo metodologiją, kad būtų galima įvertinti Bendrijos mastu teikiamų paslaugų kokybės susiliejimą;
- (32) kadangi valstybės narės privalo nustatyti Bendrijos standartus atitinkančius nacionalinius kokybės standartus; kadangi Bendrijoje teikiamų tarptautinių paslaugų, kurioms teikti yra reikalingos bendros mažiausiai dviejų skirtingų valstybių narių universaliųjų paslaugų teikėjų pastangos, kokybės standartai privalo būti nustatyti Bendrijos mastu;
- (33) kadangi atitikimas šiems standartams privalo būti nepriklausomų institucijų reguliariai ir harmonizuotai tikrinamas; kadangi naudotojai privalo turėti teisę būti informuojami apie tokio patikrinimo rezultatus ir valstybės narės turėtų garantuoti, kad būtų imamas korekcinis veiksmų, jeigu patikrinimo rezultatai parodo, kad nėra laikomasi minėtų standartų;

- (34) kadangi pašto operatoriams yra taikoma 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB ⁽¹⁾ dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais;
- (35) kadangi poreikis pagerinti paslaugų kokybę reiškia, kad ginčai turi būti išspręsti greitai ir veiksmingai; kadangi, be valstybių narių vidaus ir Bendrijos įstatymais numatytų žalos atlyginimo teisine tvarka formų, turėtų būti numatyta skundų nagrinėjimo tvarka, kuri turėtų būti skaidri, paprasta ir nebrangi bei leistų dalyvauti visoms suinteresuotoms šalims;
- (36) kadangi pašto tinklų tarpusavio sujungimas ir naudotojų interesai reikalauja, kad būtų skatinamas techninis standartizavimas; kadangi techninis standartizavimas yra būtinas bendram šalių vidaus tinklų panaudojimui ir Bendrijos universaliųjų paslaugų veiksmingumui skatinti;
- (37) kadangi gairėse dėl Europos teisės aktų suderinimo numatyta specializuota techninio standartizavimo veikla, kuri turi būti patikėta Europos standartizavimo komitetui;
- (38) kadangi turėtų būti įsteigtas toks komitetas, kuris padėtų Komisijai įgyvendinti šią direktyvą, ypač dėl numatomų darbų tobulinant su Bendrijos tarptautinių paslaugų kokybe ir techniniu standartizavimu susijusias priemones;
- (39) kadangi, norint garantuoti tinkamą universaliųjų paslaugų teikimą ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją nerezervuotųjų paslaugų sektoriuje, yra svarbu, iš vienos pusės, atskirti regulatoriaus, o iš kitos pusės, operatoriaus funkcijas; kadangi joks pašto operatorius negali priimti sprendimų ir kartu būti suinteresuota šalimi; kadangi pačios valstybės narės turėtų apibrėžti vienos arba daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų, kurios tokiam tikslui gali būti pasirinktos iš valstybinių valdžios arba nepriklausomų institucijų, statusą;
- (40) kadangi atsiradęs poreikis įvertinti suderintų sąlygų poveikį pašto paslaugų vidaus rinkos funkcionavimui; kadangi dėl šios priežasties Komisija po trejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, tačiau ne vėliau kaip iki 2000 m. gruodžio 31 d., Europos Parlamentui ir Tarybai pateiks ataskaitą dėl šios direktyvos taikymo, įskaitant atitinkamą informaciją apie šio sektoriaus rezultatus, ypač susijusius su ekonominiais, socialiniais, užimtumo ir technologiniais aspektais, taip pat apie teikiamų paslaugų kokybę;
- (41) kadangi ši direktyva neturi trukdyti taikyti Sutartyje nustatytų, o ypač konkurencijos bei laisvės teikti paslaugas, taisyklių;
- (42) kadangi niekas neturi drausti valstybėms narėms palikti galioti arba priimti pašto sektoriui liberalesnes priemones negu tos, kurios numatytos šioje direktyvoje, arba, nustojus galioti šiai direktyvai, palikti toliau galioti šiai direktyvai įgyvendinti taikytas priemones, tačiau tik tokiu atveju, jei tokios priemonės neprieštaraus Sutarties nuostatomis;
- (43) kadangi yra būtina, kad ši direktyva būtų taikoma iki 2004 m. gruodžio 31 d., jeigu Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, nenuspręs kitaip;
- (44) kadangi ši direktyva nėra taikoma jokiai veiklai, kuri nepriklauso Bendrijos teisės taikymo sričiai, pavyzdžiui, veiklai, kuri yra numatyta Europos Sąjungos sutarties V ir VI antraštinėse dalyse ir bet kokių atveju veiklai, susijusiai su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu (įskaitant valstybės ekonominę gerovę, jeigu veikla yra susijusi su valstybės saugumo klausimais) ir valstybės veiklai baudžiamosios teisės srityse;
- (45) kadangi bendrovėms, kurios nėra įsisteigusios Bendrijoje, ši direktyva nedraudžia priimti priemonių, atitinkančių ir Bendrijos teisę, ir tarptautinius įsipareigojimus, skirtus garantuoti, kad valstybių narių piliečiai būtų vienodai vertinami trečiosiose šalyse; kadangi Bendrijoje įsteigtos įmonės turėtų turėti naudą trečiosiose šalyse dėl joms taikomo režimo ir dėl patekimo į trečiųjų šalių rinką sąlygų, kurios turi būti panašios į sąlygas, suteikiamas atitinkamų šalių piliečiams Bendrijoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

Tikslai ir taikymo sritis

1 straipsnis

Šia direktyva nustatomos bendros taisyklės dėl:

- universaliųjų pašto paslaugų teikimo Bendrijoje,
- kriterijų, apibrėžiančių paslaugas, kurios gali būti rezervuotos universaliųjų paslaugų teikėjams, ir sąlygų, reglamentuojančių nerezervuotųjų paslaugų teikimą,

⁽¹⁾ OL L 95, 1993 4 21, p. 29.

- tarifų nustatymo principų ir universaliųjų paslaugų apskaitos skaidrumo,
- universaliųjų paslaugų kokybės standartų nustatymo ir sistemos, garantuojančios tokių standartų atitikimą, sukūrimo,
- techninių standartų suderinimo,
- nepriklausomų nacionalinių reguliavimo institucijų sukūrimo.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos:

- 1) *pašto paslaugos*: paslaugos, kurias sudaro pašto siuntų surinkimas, rūšiavimas, vežimas ir pristatymas;
- 2) *viešasis pašto tinklas*: veiklos organizavimo sistema ir visų rūšių priemonės, kurias naudoja universaliųjų paslaugų teikėjas (-ai), ypač įgyvendindamas šiuos tikslus:
 - pašto siuntų, priskiriamų universaliųjų paslaugų prievolei, surinkimas iš visoje teritorijoje esančių pašto paslaugų teikimo vietų,
 - tokių siuntų vežimas ir apdorojimas nuo paėmimo iš pašto paslaugų teikimo vietų iki skirstymo centro,
 - pristatymas pagal ant siuntų nurodytus adresus;
- 3) *pašto paslaugų teikimo vietos*: fizinės priemonės, įskaitant viešam naudojimui skirtas pašto dėžutes, esančias šalia viešųjų kelių arba universaliųjų paslaugų teikėjo patalpose, per kurias klientai gali pateikti pašto siuntas viešajam pašto tinklui;
- 4) *surinkimas*: operacija, kurios metu pašto siuntos surenkamos iš pašto tinklo paslaugų teikimo vietų;
- 5) *skirstymas*: nuo pašto siuntų išrūšiavimo skirstymo centre iki jų pristatymo adresatams vykstantis procesas;
- 6) *pašto siunta*: adresuota ir išsiuntimui paruošta siunta, kurią turi pristatyti universaliųjų paslaugų teikėjas. Be korespondencijos siuntų, pašto siuntoms taip pat priskiriamos siuntos, kuriose siunčiamos, pavyzdžiui, knygos, katalogai, laikraščiai, bei periodiniai leidiniai ir pašto siuntiniai su prekėmis, kurios turi arba neturi komercinės vertės;
- 7) *korespondencijos siunta*: rašytinis pranešimas, užrašytas ant bet kokios fizinės medžiagos, siustinas ir pristatytinas ant pačios siuntos ar pakuotės siuntėjo nurodytu adresu. Knygos, katalogai, laikraščiai ir periodiniai leidiniai nėra laikomi pašto korespondencija;
- 8) *reklaminiis paštas*: vieno siuntėjo dideliame gavėjų skaičiui siunčiamas reklaminio, komercinio ar viešai skelbiamo pobūdžio vienodo turinio (išskyrus gavėjo pavadinimą, adresą ir jo identifikavimo numerį, o taip pat kitokios modifikacijos, kurios nepakeičia jo pobūdžio) pranešimas, siustinas arba pristatytinas adresu, kurį siuntėjas nurodo ant pranešimo arba siuntos pakuotės. Kiekvienos valstybės narės nacionalinė reguliavimo institucija interpretuoja sąvoką „didelis gavėjų skaičius“ savaip ir paskelbia atitinkamą apibrėžimą. Sąskaitos, mokėjimo pranešimai, finansinės ataskaitos ir kitokie neidentiško turinio pranešimai reklaminiu paštu nelaikomi. Jei su reklaminiu paštu toje pačioje pakuotėje siunčiami kitokio pobūdžio pranešimai, siunta nelaikoma reklaminiu paštu. Reklaminiam paštui priklauso tarptautinis ir vidaus reklaminis paštas;
- 9) *registruotoji siunta*: paslauga, teikianti pastovaus dydžio garantiją nuo siuntos dingimo, vagystės arba sugadinimo rizikos ir leidžianti siuntėjui paprašius jam pateikti įrodymą, jei tai būtina, kad siunta buvo pristatyta ir (arba) įteikta adresatui;
- 10) *įvertintoji siunta*: paslauga, apdraudžianti pašto siuntą iki siuntėjo nurodytos vertės tokiam atvejui, jeigu ši siunta bus pamesta, pavogta arba sugadinta;
- 11) *tarptautinis paštas*: iš vienos valstybės narės į kitą arba iš trečiųjų šalių valstybėms narėms ir atvirkščiai siunčiamas paštas;
- 12) *keitimasis dokumentais*: aprūpinimas tokiomis priemonėmis, įskaitant trečiųjų šalių suteikiamas patalpas ir transporto priemones, kurios leidžia dėl tokios paslaugos susitarusiomis šalims pačioms pristatyti pašto siuntas vykdamas keitimąsi tarpusavyje;
- 13) *universaliųjų paslaugų teikėjas*: valstybinis arba privatus subjektas, valstybės narės teritorijoje teikiantis universaliąsias pašto paslaugas arba jų dalį, apie kurias pagal 4 straipsnį buvo prašta Komisijai;
- 14) *leidimai*: tai bet kuris leidimas, nustatantis pašto sektoriui būdingas teises ir įpareigojimus ir leidžiantis įmonėms teikti pašto paslaugas bei prireikus tokių paslaugų teikimui kurti ir (arba) naudoti pašto tinklus, išduodamas kaip „bendrasis leidimas“ arba „individuali licencija“, kurie toliau apibrėžti taip:
 - *bendrasis leidimas* – tai leidimas, kurį turinti įmonė, prieš pradėdama naudotis iš tokio leidimo kylančiomis teisėmis, neprivalo gauti oficialaus nacionalinės reguliavimo institucijos sutikimo, nepriklausomai nuo to, ar naudojimąsi tokiu leidimu reglamentuoja bendrieji teisės aktai ar „grupinė licencija“, ir nepriklausomai nuo to, ar toks reglamentavimas numato registracijos arba deklaravimo tvarką,

- *individuali licencija* – tai leidimas, išduodamas nacionalinės reguliavimo institucijos ir kuris įmonei suteikia konkrečias teises, arba kuris, jei reikia, tokios įmonės veiklą daro priklausomą nuo konkrečių bendrąjį leidimą papildančių įpareigojimų, tačiau įmonė negali naudotis pagal tokią licenciją suteikiamomis teisėmis, kol nebus gautas nacionalinės reguliuojančios institucijos sprendimas;
- 15) *galutinės išlaidos*: tai atlygis universaliųjų paslaugų teikėjams už gaunamo tarptautinio pašto, kurį sudaro iš kitos valstybės narės arba iš trečiosios šalies siunčiamos pašto siuntos, pristatymą;
- 16) *siuntėjas*: tai fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia siųsti pašto siuntas;
- 17) *naudotojas*: bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris, būdamas siuntėju arba gavėju, naudojasi teikiamomis universaliosiomis paslaugomis;
- 18) *nacionalinė reguliavimo institucija*: kiekvienoje valstybėje narėje esanti institucija arba institucijos, kurioms, be kitų funkcijų, ši valstybė narė paveda vykdyti į šios direktyvos taikymo sritį patenkančias reguliavimo funkcijas;
- 19) *pagrindiniai reikalavimai*: bendrosios neekonominio pobūdžio priešastys valstybę narę gali įpareigoti taikyti tam tikras pašto paslaugų teikimo sąlygas. Tokiais reikalavimais laikomi siunčiamos korespondencijos konfidencialumas, su pavojingų medžiagų vežimu susijusi tinklo sauga ir, kur yra pagrįsta, duomenų ir aplinkos apsauga bei regioninis planavimas.
- Duomenų apsauga gali apimti asmens duomenų apsaugą, perduodamos arba saugomos informacijos konfidencialumą bei privataus gyvenimo neliečiamumą.

2 SKYRIUS

Universaliosios paslaugos

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad naudotojai turėtų teisę į universaliasias paslaugas, apimančias apibrėžtos kokybės visoje teritorijoje visiems naudotojams prieinamomis kainomis nenutrūkstamai teikiamas pašto paslaugas.
2. Šiam tikslui valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad aptarnavimo ir pašto paslaugų teikimo vietų tankumas atitiktų naudotojų poreikius.
3. Jos imasi priemonių, kad universaliųjų paslaugų teikėjas (-ai) užtikrintų kiekvieną darbo dieną ir ne mažiau kaip penkias dienas per savaitę, išskyrus tam tikras aplinkybes ir geografines sąlygas, kurias nacionalinės reguliavimo institucijos laiko išskirtinėmis, paslaugų minimumą:

- vieną surinkimą per dieną,
- vieną pristatymą į namus kiekvienam fiziniam ar juridiniam asmeniui arba, išimties tvarka, laikantis nacionalinės reguliavimo institucijos nustatytų reikalavimų, tam tikslui įrengtas vietas.

Apie bet kokią išimtį arba nukrypimą nuo reikalavimų, kuriuos pagal šią straipsnio dalį leidžia nacionalinė reguliavimo institucija, privalo pranešti Komisijai ir visoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms.

4. Kiekviena valstybė narė užtikrina būtinas priemones šių universaliųjų paslaugų teikimui:

- pašto siuntų iki 2 kg surinkimą, rūšiavimą, pervežimą ir pristatymą,
- siuntinių iki 10 kg, surinkimą, rūšiavimą, pervežimą ir pristatymą,
- registruotųjų ir įvertintųjų siuntų paslaugas.

5. Nacionalinės reguliuojančios institucijos gali padidinti universaliosioms paslaugoms priskiriamų siuntinių svorio ribą iki 20 kg bei nustatyti konkrečias sąlygas dėl tokių siuntinių pristatymo į namus.

Neatsižvelgiant į valstybės narės nustatytą universaliosioms paslaugoms priskiriamų siuntinių svorio ribą, valstybės narės užtikrina, kad iš kitų valstybių narių gauti pašto siuntiniai iki 20 kg būtų pristatomi jų teritorijoje.

6. Didžiausi ir mažiausi pašto siuntų matmenys turi atitikti Pasaulinės pašto sąjungos priimtoje Konvencijoje ir Susitarime dėl pašto siuntinių numatytus reikalavimus.

7. Šiame straipsnyje apibrėžtos universaliosios paslaugos apima vidaus ir tarptautines paslaugas.

4 straipsnis

Kiekviena valstybė narė privalo užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą, ir praneša Komisijai apie priemones, kurių ji ėmėsi vykdydama šį įsipareigojimą, visų pirma nurodydama universaliųjų paslaugų teikėją (-us). Kiekviena valstybė narė, remdamasi Bendrijos teise, apibrėžia universaliųjų paslaugų teikėjų pareigas ir teises bei jas paskelbia.

5 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių užtikrinti, kad universaliųjų paslaugų teikimas atitiktų tokius reikalavimus:
 - būtų siūloma paslauga, garantuojanti pagrindinių reikalavimų laikymąsi,

- ta pati paslauga naudotojams būtų siūloma panašiomis sąlygomis,
- paslaugos būtų prieinamos be jokio diskriminavimo, ypač dėl politinių, religinių arba ideologinių įsitikinimų,
- paslaugų teikimas nebūtų nutraukiamas arba sustabdomas, išskyrus *force majeure* atvejus,
- paslaugų teikimas atitiktų technikos pažangą, ekonomines ir socialines aplinkybes bei naudotojų poreikius.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neužkerta kelio priemonėms, kurių valstybės narės imasi atsižvelgdamos į Sutartyje nustatytus reikalavimus dėl visuomenės interesų, ypač į jos 36 ir 56 straipsnius dėl, *inter alia*, viešosios moralės ir visuomenės saugumo, įskaitant nusikaltimų tyrimą, ir viešosios tvarkos.

6 straipsnis

Valstybės narės imasi priemonių, garantuojančių, kad universaliųjų paslaugų teikėjas (-ai) naudotojams reguliariai pateiktų pakankamai detalią ir atnaujintą informaciją apie konkrečias siūlomų universaliųjų paslaugų ypatybes, o kartu informuotų apie bendrąsias naudojimosi tokiomis paslaugomis sąlygas, jų kainas ir kokybės standartų lygį. Tokia informacija yra atitinkamai skelbiama.

Valstybės narės per 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo praneša Komisijai apie tai, kaip buvo paskelbta pagal šio straipsnio 1 dalį skelbtina informacija. Apie bet kokius vėlesnius pakeitimus Komisijai pranešama kaip galima greičiau.

3 SKYRIUS

Rezervuotųjų paslaugų suderinimas

7 straipsnis

1. Kad užtikrintų universaliųjų paslaugų teikimą, kiekviena valstybė narė universaliųjų paslaugų teikėjui (-ams) gali rezervuoti iki 350 g sveriančių vidaus korespondencijos siuntų surinkimo, rūšiavimo, pervežimo ir pristatymo tiek paprastu, tiek pagreitintu būdu paslaugas, kurių kaina mažesnė už valstybinį tarifą, padaugintą iš penkių, už pirmos svorio pakopos greičiausio pristatymo (jei tokia kategorija yra) korespondencijos siuntą. Jei teikiamos nemokamos pašto paslaugos akliems ir silpnaregiams, gali būti taikomos svorio ir kainų apribojimų išimtys.

2. Tiek, kiek tai yra būtina siekiant užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą, tarptautinio ir reklaminio pašto paslaugos gali būti rezervuotos laikantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kainų ir svorio ribų.

3. Kaip tolesnį žingsnį kuriant Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinką, Europos Parlamentas ir Europos Taryba ne vėliau kaip iki 2000 m. sausio 1 d. ir nepažeisdami Komisijos kompetencijos turi priimti sprendimą dėl tolesnio laipsniško ir kontroliuojamo pašto rinkos, ypač tarptautinio ir reklaminio pašto paslaugų, liberalizavimo, taip pat atsižvelgiant į iki to laiko įvykusius pokyčius, ypač ekonominę, socialinę ir technologinę plėtrą, bei į universaliųjų paslaugų teikėjo (-ų) finansinę pusiausvyrą, nuspręsti dėl tolesnio kainų ir leistinų svorio ribų peržiūrėjimo, kuris bus pradėtas nuo 2003 m. sausio 1 d., turint omeny tolesnį šios direktyvos tikslų siekimą.

Tokie sprendimai remiasi Komisijos pasiūlymu, kuris besibaigiant 1998 metams turi būti pateiktas po pašto sektoriaus apžvalgos. Komisijai paprašius, valstybės narės pateikia visą tokios apžvalgos užbaigimui būtiną informaciją.

4. Pasikeitimui dokumentais negali būti apribojimų.

8 straipsnis

7 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės organizuoti laiškų dėžučių išdėstymą prie viešųjų kelių, pašto ženklų leidybą ir registruotojo pašto paslaugas, teikiamas vykdančioms pagal tų valstybių narių vidaus įstatymais nustatytas juridinio ir administracinio pobūdžio procedūras.

4 SKYRIUS

Sąlygos, reglamentuojančios nerezervuotųjų paslaugų teikimą ir galimybę naudotis tinklu

9 straipsnis

1. Nerezervuotosioms paslaugoms, kurios nepriskiriamos universaliosioms paslaugoms, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, teikti valstybės narės gali nustatyti bendrųjų leidimų išdavimo tvarką, kur tai būtina, kad būtų garantuota, jog jos atitiks pagrindinius reikalavimus.

2. Nerezervuotosioms paslaugoms, kurios priskirtinos universaliosioms paslaugoms, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, valstybės narės gali nustatyti leidimų, tarp jų ir individualių, išdavimo tvarką, kur tai yra būtina, kad būtų garantuota, jog jos atitiks pagrindinius reikalavimus ir bus apsaugotos universaliosios paslaugos.

Leidimų išdavimas:

- kai reikia, gali būti susietas su universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimais,
- jeigu būtina, gali nustatyti atitinkamų paslaugų kokybę, prieinamumą ir teikimo reikalavimus,

— gali būti susietas su įsipareigojimu nepažeisti universaliųjų paslaugų teikėjui (-ams) suteiktų išimtinių ar specialiųjų teisių teikti rezervuotąsias pašto paslaugas pagal 7 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 2 dalį.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse aprašyta tvarka turi būti skaidri, nediskriminacinio pobūdžio, atitikti numatomą tikslą ir pagrįsta objektyviais kriterijais. Valstybės narės privalo garantuoti, kad prašymo pateikėjui būtų pateiktos visos arba kai kurios atsiskaitymo išduoti leidimą priežastys, bei nustatyti apeliacinio skundo padavimo tvarką.

4. Tam, kad būtų apsaugotos universaliosios paslaugos tais atvejais, kai valstybė narė nustato, kad įpareigojimas teikti universaliąsias paslaugas, kaip numatyta šioje direktyvoje, universaliųjų paslaugų teikėjui uždeda per didelę finansinę naštą, ji gali įsteigti kompensacijų fondą, kurį valdytų nuo lėšų gavėjo (-ų) nepriklausomas subjektas. Tokiu atveju valstybė narė gali nustatyti tokią tvarką, kad leidimai būtų išduodami tik įsipareigojus į tokį fondą mokėti finansinius įnašus. Valstybė narė privalo garantuoti, kad įsteigiant kompensacijų fondą ir nustatant finansinių įnašų dydį bus laikomasi skaidrumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų. Taip gali būti finansuojamos tik 3 straipsnyje nustatytos paslaugos.

5. Valstybės narės gali numatyti reklaminio pašto identifikavimo sistemą, leidžiančią kontroliuoti šias paslaugas, kai jos yra liberalizuotos.

10 straipsnis

1. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu ir Sutarties 57 straipsnio 2 dalimi, 66 ir 100a straipsniais, patvirtina priemones, būtinas suderinti 9 straipsnyje nurodytą tvarką, reglamentuojančią komercinį nerezervuotųjų pašto paslaugų teikimą visuomenei.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtos suderinimo priemonės visų pirma taikomos kriterijams ir tvarkai, kurių turi laikytis pašto operatoriai, tokių kriterijų ir tvarkos skelbimo būdai, taip pat apeliacijų pateikimo tvarkai.

11 straipsnis

Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu ir Sutarties 57 straipsnio 2 dalimi, 66 ir 100a straipsniais, turi patvirtinti tokias suderinimo priemones, kurios yra būtinos

garantuoti, kad naudotojai ir universaliųjų paslaugų teikėjas (-ai) esant skaidrioms ir nediskriminacinėms sąlygoms galėtų naudotis viešuoju pašto tinklu.

5 SKYRIUS

Tarifų nustatymo principai ir apskaitos skaidrumas

12 straipsnis

Valstybės narės turi imtis priemonių, garantuojančių, kad kiekvienos paslaugos, sudarančios dalį universaliųjų paslaugų, tarifai atitiktų šiuos principus:

- kainos privalo būti prieinamos ir tokios, kad visi naudotojai galėtų naudotis teikiamomis paslaugomis,
- kainos privalo būti susietos su teikiamų paslaugų sąnaudomis; valstybės narės gali nuspręsti, kad jų teritorijoje būtų taikomas vieningas tarifas,
- vieningo tarifo taikymas neatima iš universaliųjų paslaugų teikėjo (-ų) teisės sudaryti su klientais individualias sutartis dėl kainų,
- tarifai privalo būti skaidrūs ir nediskriminuojantys.

13 straipsnis

1. Tam, kad būtų garantuotas tarptautinių universaliųjų paslaugų teikimas, valstybės narės privalo skatinti universaliųjų paslaugų teikėjus susitarimuose dėl tarpvalstybinių galutinių išlaidų Bendrijoje už tarptautinio pašto paslaugas laikytis tokių principų:

- galutinių išlaidų dydis nustatomas atsižvelgiant į gaunamo tarptautinio pašto apdorojimo ir pristatymo sąnaudas,
- atsiskaitymai turi būti susieti su teiktų paslaugų kokybe,
- galutinės išlaidos turi būti skaidrios ir nediskriminuojančios.

2. Įgyvendinant šiuos principus galima taikyti laikinas priemones, kad būtų išvengta pernelyg didelių sutrikimų pašto rinkose arba nepalankių ekonominių pasekmių operatoriams, jei yra sutartis tarp siuntimo ir gavimo šalių operatorių; tokios priemonės ribojamos iki minimumo, būtino šiems tikslams pasiekti.

14 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo universaliųjų paslaugų teikėjų apskaita būtų vykdoma pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Universaliųjų paslaugų teikėjai savo vidaus apskaitos sistemoje turi turėti atskiras sąskaitas bent jau kiekvienai rezervuoto sektoriaus paslaugai ir nerezervuotoms paslaugoms. Sąskaitose nerezervuotoms paslaugoms aiškiai atskiriamos universaliųjų paslaugų dalį sudarančios paslaugos ir universaliosioms nepriskirtinos paslaugos. Tokia vidaus apskaitos sistema remiasi nuosekliai taikomais ir objektyviai pagrįstais sąnaudų apskaitos principais.

3. Šio straipsnio 2 dalyje minėtos apskaitos sistemos, nepažeidžiant šio straipsnio 4 dalies, paskirsto sąnaudas tarp visų rezervuotųjų ir nerezervuotųjų paslaugų tokiu būdu:

a) sąnaudos, kurios tiesiogiai gali būti priskirtos konkrečiai paslaugai, tai paslaugai, tai paslaugai ir priskiriamos;

b) bendrosios sąnaudos, t. y. tokios sąnaudos, kurios negali būti tiesiogiai priskirtos konkrečiai paslaugai, paskirstomos taip:

i) jeigu įmanoma, bendrosios sąnaudos yra paskirstomos remiantis tiesiogine tokių sąnaudų kilmės analize;

ii) kai tiesioginė analizė nėra galima, bendrųjų sąnaudų kategorijos yra paskirstomos remiantis jų netiesioginiu sąryšiu su kita sąnaudų kategorija arba kategorijų grupe, kurioms sąnaudas galima tiesiogiai priskirti ar paskirstyti; netiesioginis sąryšis turi būti pagrįstas palyginamąja sąnaudų struktūra;

iii) kai negalima pritaikyti nei tiesioginių, nei netiesioginių sąnaudų paskirstymo būdų, sąnaudų kategorija paskirstoma remiantis bendroju paskirstymo kriterijumi, apskaičiuotu imant visų išlaidų, tiesiogiai ar netiesiogiai priskirtų ar paskirstytų kiekvienai iš rezervuotųjų paslaugų ir kitoms paslaugoms, santykį.

4. Kitokios sąnaudų apskaitos sistemos gali būti taikomos tik tada, jeigu jos atitinka 2 dalies nuostatas ir buvo patvirtintos nacionalinės reguliavimo institucijos. Prieš taikant tokias apskaitos sistemas, apie tai yra informuojama Komisija.

5. Nacionalinė reguliavimo institucija garantuoja, kad nuo universaliųjų paslaugų teikėjo nepriklausoma kompetentinga institucija patvirtins 3 ir 4 dalyse aprašytų apskaitos sistemų atitikimą vienai iš sąnaudų apskaitos sistemų. Valstybės narės turi užtikrinti, kad periodiškai būtų skelbiami pranešimai apie apskaitos sistemų atitikimą.

6. Nacionalinė reguliavimo institucija leidžia naudotis pakankamai detaliam informacijai apie universaliųjų paslaugų teikėjo

taikomas sąnaudų apskaitos sistemas, ir tokią informaciją pateikia Komisijai, jai to paprašius.

7. Nacionalinei reguliavimo institucijai ir Komisijai paprašius joms turi būti konfidencialiai pateikta tokių apskaitos sistemų teikiama detali informacija.

8. Jeigu tam tikra valstybė narė nerezervavo jokių paslaugų, kurias pagal 7 straipsnį galima rezervuoti, ir universaliųjų paslaugų teikimui kompensuoti neįsteigė fondo, kaip leidžiama pagal 9 straipsnio 4 dalį, ir jeigu nacionalinė reguliavimo institucija yra įsitikinusi, kad nė vienas iš šios valstybės narės įvardytų universaliųjų paslaugų teikėjų paslėptu arba kitokiu būdu negauna valstybinės subsidijos, nacionalinė reguliavimo institucija gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio 2, 3, 4, 5, 6 ir 7 dalyse nustatytų reikalavimų. Nacionalinė reguliavimo institucija informuoja Komisiją apie visus tokio pobūdžio sprendimus.

15 straipsnis

Visų universaliųjų paslaugų teikėjų finansinės atskaitomybės yra rengiamos ir pateikiamos patikrinti nepriklausomam auditoriui bei skelbiamos pagal verslo įmonėms taikomus atitinkamus nacionalinius ir Bendrijos teisės aktus.

6 SKYRIUS

Paslaugų kokybė

16 straipsnis

Valstybės narės garantuoja, kad būtų nustatyti ir paskelbti universaliosioms paslaugoms taikomi paslaugų kokybės standartai gerai pašto paslaugų kokybei užtikrinti.

Kokybės standartuose dėmesys visų pirma skiriamas paslaugos atlikimo laikui bei paslaugų teikimo reguliaramui ir patikimumui.

Tokius standartus nustato:

— vidaus paslaugoms – pačios valstybės narės,

— Bendrijoje teikiamoms tarptautinėms paslaugoms – Europos Parlamentas ir Taryba (žr. priedą). Vėlesni šių standartų pakeitimai atsižvelgiant į technikos pažangą arba rinkos plėtrą turi būti daromi 21 straipsnyje nustatyta tvarka.

Bent kartą per metus nepriklausomos institucijos, nesusijusios su universaliųjų paslaugų tiekėjais, standartinėmis sąlygomis, kurios bus nustatytos remiantis 21 straipsnyje numatyta tvarka, turės atlikti kokybės patikrinimą, o kontrolės rezultatai yra skelbiami bent kartą per metus.

17 straipsnis

Valstybės narės nustato vidaus pašto paslaugų kokybės standartus ir garantuoja, kad jie būtų suderinami su Bendrijoje tarptautinėms paslaugoms taikomais standartais.

Valstybės narės praneša Komisijai apie vidaus paštui taikomus kokybės standartus, o Komisija juos paskelbia taip, kaip ir 18 straipsnyje nurodytus Bendrijoje tarptautinėms paslaugoms taikomus standartus.

Nacionalinės reguliavimo institucijos garantuoja, kad nepriklausomas kokybės patikrinimas būtų atliekama pagal 16 straipsnio 4 dalį ir jo rezultatai būtų pagrįsti, o prireikus būtų imtasi korekcinį veiksmų.

18 straipsnis

1. Remiantis 16 straipsniu tarptautinėms paslaugoms Bendrijoje taikomi kokybės standartai yra pateikiami priede.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos priede numatytiems kokybės standartams gali nustatyti išimtis, jeigu to reikalauja su infrastruktūra arba geografinė padėtimi susijusios išskirtinės sąlygos. Jeigu nacionalinės reguliavimo institucijos nustato tokio pobūdžio išimtis, jos apie tai praneša Komisijai. Komisija pateikia metinę ataskaitą apie pranešimus, kuriuos per 12 ankstesnių mėnesių gavo pagal 21 straipsnį įkurtas Komisiją informuojantis Komitetas.

3. Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* turi paskelbti apie bet kokius Bendrijos tarptautinio pašto paslaugų kokybės standartų pakeitimus ir imtis priemonių, garantuojančių reguliarią nepriklausomą kontrolę bei duomenų apie paslaugų teikimo lygį paskelbimą, patvirtinantį atitikimą tokiems kokybės standartams bei pasiektą pažangą. Nacionalinės reguliavimo institucijos garantuoja, kad prireikus būtų imtasi korekcinį veiksmų.

19 straipsnis

Valstybės narės garantuoja, kad naudotojų skundų nagrinėjimui bus parengta aiški, paprasta ir nedaug sąnaudų reikalaujanti tvarka, ypač pametimo, vagystės ar sugadinimo ir nustatytų kokybės standartų nesilaikymo atvejais.

Valstybės narės patvirtina priemones, garantuojančias, kad tokia tvarka leis greitai ir teisingai spręsti ginčus ir, kur reikia, bus numatyta žalos atlyginimo ir (arba) kompensavimo sistema.

Nepažeisdamos kitokių galimybių pateikti apeliaciją pagal nacionalinę ir Bendrijos teisę, valstybės narės garantuoja, kad naudotojai, veikdami individualiai arba, kur leidžia šalies įstatymai, kartu

su organizacijomis, atstovaujančiomis naudotojų ir (arba) klientų interesams, kompetentingai nacionalinei valdžios institucijai galėtų apskusti tokius atvejus, kai universaliųjų paslaugų teikėjui pateikti naudotojų skundai nebuvo deramai išspręsti.

Pagal 16 straipsnį valstybės narės garantuoja, kad universaliųjų paslaugų teikėjai kartu su metine ataskaita apie jų patikrinimo rezultatus paskelbtų informaciją apie skundų skaičių bei apie tai, kaip tokie skundai buvo išspręsti.

7 SKYRIUS

Techninių standartų suderinimas

20 straipsnis

Techniniai standartai nuolat derinami atsižvelgiant pirmiausia į naudotojų interesus.

Remiantis pateiktais pasiūlymais Europos standartizacijos komitetui patikėta rengti pašto sektoriui taikytinus techninius standartus vadovaujantis principais, išdėstytais 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvoje 83/189/EEB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką ⁽¹⁾.

Atliekant tokį darbą, turi būti atsižvelgta į tarptautiniu lygiu patvirtintas suderinimo priemones, ir visų pirma į tas, kurias patvirtino Pasaulinė pašto sąjunga.

Taikomi standartai kartą per metus paskelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Valstybės narės užtikrina, kad universaliųjų paslaugų teikėjai, visų pirma pateikdami 6 straipsnyje nurodytą informaciją, vadovautųsi *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbtais standartais, jeigu to reikalauja naudotojų interesai.

21 straipsnyje nurodytas Komitetas yra informuojamas apie Europos standartizacijos komitete vykstančias diskusijas ir pažangą, kurią šioje srityje pasiekė minėta institucija.

8 SKYRIUS

Komitetas

21 straipsnis

Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles.

⁽¹⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 96/139/EB (OL L 32, 1996 2 10, p. 31).

Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį gali nustatyti pirmininkas, nelygu klausimo skubumas. Tais atvejais, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos siūlymu, nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi.

Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas jai buvo perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

9 SKYRIUS

Nacionalinė reguliavimo institucija

22 straipsnis

Kiekviena valstybė narė pašto sektoriui paskiria vieną arba daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų, kurios yra teisiškai atskirtos ir kurių veikla yra nepriklausoma nuo pašto operatorių.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, kokias nacionalines reguliavimo institucijas jos paskyrė su šia direktyva susijusioms užduotims vykdyti.

Nacionalinėms reguliavimo institucijoms pavedamas konkretus uždavinys garantuoti, kad būtų laikomasi įsipareigojimų, kylančių dėl šios direktyvos taikymo. Joms taip pat gali būti pavesta garantuoti konkurencijos taisyklių pašto sektoriuje laikymąsi.

10 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

23 straipsnis

Nepažeidžiant 7 straipsnio 3 dalies, po trejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki 2000 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija pateikia ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, įskaitant

atitinkamą informaciją apie pašto sektoriaus veiklos rezultatus, ypač susijusius su ekonominiais, socialiniais, užimtumo ir technologiniais aspektais, taip pat apie teikiamų paslaugų kokybę.

Prereikis kartu su ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai yra pateikiami pasiūlymai.

24 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip praėjus 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

25 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

26 straipsnis

1. Ši direktyva nedraudžia valstybėms narėms toliau taikyti arba įvesti liberalesnių, negu numatytos šioje direktyvoje, priemonių. Tos priemonės turi atitikti Sutartį.

2. Jeigu ši direktyva nustotų galiojusi, priemonės, kurias valstybės narės patvirtino tam, kad būtų įgyvendinta ši direktyva, gali būti paliktos galioti, jeigu jos atitinka Sutartį.

27 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos, išskyrus 26 straipsnį, yra taikomos iki 2004 m. gruodžio 31 d., jeigu pagal 7 straipsnio 3 dalį nebus nuspręsta kitaip.

28 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 21 straipsnyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-C. JUNCKER

PRIEDAS

Bendrijos tarptautinio pašto paslaugų kokybės standartai

Bendrijos tarptautinio pašto paslaugų kokybės standartai kiekvienoje valstybėje narėje turi būti nustatyti atsižvelgiant į greičiausios kategorijos pašto siuntos siuntimo nuo pradžios iki galo (*) terminą, matuojamą pagal formulę D + n, kur D yra pašto siuntos išsiuntimo data (**), o n nurodo darbo dienų skaičių nuo pašto siuntos išsiuntimo iki jos pristatymo gavėjui.

Bendrijos tarptautinio pašto paslaugų kokybės standartai	
Terminas	Tikslas
D + 3	85 % siuntų
D + 5	97 % siuntų

Tokius standartus privalu taikyti ne tik visoje Bendrijoje siunčiamam paštui, bet ir abipusiu dviejų valstybių narių susitarimu siunčiamam srautui.

(*) Siuntimas nuo pradžios iki galo matuojamas nuo pašto paslaugos teikimo vietų iki pristatymo gavėjui.

(**) Išsiuntimo data laikoma ta pati diena, kai siunta buvo pateikta siųsti, jei ji buvo pateikta prieš paskelbtą vėliausią siuntų surinkimo iš pašto paslaugų teikimo vietų laiką. Jeigu pateikiama siųsti vėliau, išsiuntimo data laikoma kita siuntų surinkimo iš pašto paslaugų teikimo vietų diena.